

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 31 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Berlin – Niemcy) – Claudia Wegener / Royal Air Maroc SA

(Sprawa C-537/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Transport lotniczy — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Artykuł 3 ust. 1 — Zakres stosowania — Pojęcie „lotu łączonego” — Lot z lotniska położonego na terytorium państwa członkowskiego, będący lotem łączonym poprzez lotnisko położone na terytorium państwa trzeciego do miejsca docelowego na innym lotnisku tego państwa trzeciego]

(2018/C 259/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Claudia Wegener

Strona pozwana: Royal Air Maroc SA

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, należy interpretować w ten sposób, że owo rozporządzenie ma zastosowanie do przewozu pasażerów dokonanego na podstawie jednej rezerwacji, w ramach którego między odlotem z lotniska znajdującego się na terytorium państwa członkowskiego a przylotem na lotnisko znajdujące się na terytorium państwa trzeciego miało miejsce planowane międzylądowanie poza Unią Europejską, ze zmianą statku powietrznego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 424 z 11.12.2017.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) w dniu 29 stycznia 2018 r. – Mijo Mestrovic

(Sprawa C-50/18)

(2018/C 259/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mijo Mestrovic

Strona pozwana: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Uczestnik postępowania: Finanzpolizei

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 56 TFUE oraz dyrektywę 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług ⁽¹⁾ i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/67/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie egzekwowania dyrektywy 96/71/WE ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one normie krajowej, która w odniesieniu do naruszeń obowiązków formalnych w wypadku transgranicznego wykorzystania siły roboczej, takich jak brak przekazania dokumentów płacowych pracodawcy użytkownikowi przez podmiot oddający pracowników do dyspozycji, przewiduje bardzo wysokie grzywny, a w szczególności wysokie kary minimalne, które nakłada się na zasadzie kumulacji za każdego pracownika, którego dotyczy naruszenie?